

STANICE SVĚT

LUCIE VONDRÁČKOVÁ

Na konečné stanici svět,
čekám už léta.
Čekám, až přijede vlak
a přistaví vůz.
Nastoupím do první třídy
cestu kolem světa.
Jak Ikaros nastavím křídla
paprskům snů.

**Proletím nízko nad krajinou,
nad zelenou trávou pokosenou.
Perletí rosy ozdobenou,
rozcuchanou.**
**Proletím okolo prastarých měst,
okolo domů a kamenných cest.
Jimiž se tuláci ve svitu hvězd,
nechají vést.**

Za okny střídá se země
důvěrně známá.
S místy, o kterých jen v knihách
mohla jsem číst.
Myslím i na ty, co nemohou
být tu teď s náma.
Na ty, jež vítr odnes
do jiných míst.

**Proletím nízko nad krajinou,
nad zelenou trávou pokosenou.
Perletí rosy ozdobenou,
rozcuchanou.**
**Tou naší zemí požehnanou,
projdu se pokorně po kolenou.
Chmury a stesky mě nedoženou,
tak na shledanou.**

NÁNÁNÁ

REFRÉN 2